

URZĄD PATENTOWY

B036 3/50

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 473.

Kl. 1a7.

Antoine France,
Liègei Paul Habets,
Montegnée (Belgia).**Zespół osadników prądowych z przyrządami o podnoszącym się strumieniu
przyłączonymi w szereg do jednego żłobu.**

Zgłoszono: 12 lipca 1920 r.

Udzielono: 23 sierpnia 1924 r.

Pierwszeństwo: 17 lipca 1914 r. (Niemcy).

Przy urządzeniach osadowych, z doprowadzaniem węgla w żłobach i oddzielaniem go od skał na dnie żłobów, jest rzeczą bardzo ważną zużywanie najmniejszej ilości wody.

W myśl wynalazku, cel ten osiąga się w ten sposób, że wyloty, do surowca, wszystkich przyrządów, przyłączone w szereg do żłobu, wchodzi do wspólnej komory, skąd surowiec jest usuwany.

Na rysunku przedstawiony jest przedmiot wynalazku w kilku przykładach wykonania, przyczem:

Fig. 1 przedstawia szereg przyrządów osadowych, przy których surowiec o pewnej wielkości cząstek jest kierowany do wspólnego zbiornika;

fig. 2 — urządzenie, podobne do przedstawionego na fig. 1, lecz z przenośnikiem śrubowym;

fig. 3 — przekrój pionowy przez komorę wylotową, o stałym poziomie wody, zaopatrzoną w zasuwę regulującą.

Do żłobów przenośnych, osadzonych cokolwiek pochyło, w których odbywa się sortowanie minerałów stosownie do ich gęstości pod działaniem przenoszącego je strumienia wodnego, przyłączono pewną ilość osadników prądowych. Przyrządy te są tak urządzone, że odprowadzone części łupków są zbierane w jednej komorze (fig. 1, 2 ewent. 3), która jest stale napełniona wodą do pewnego poziomu i z której takowe mogą być usuwane, np., zapomocą

przenośnika śrubowego (fig. 2), lub podnośnika (fig. 3).

Przeprowadzanie surowców, wziętych z szeregu osadników, lub z kilku szeregów tego rodzaju przyrządów, przy czem każdy szereg przerabia określonej wielkości ziarna, może odbywać się bezpośrednio, jak to widać z fig. 1, lub pośrednio, za pomocą przenośnika śrubowego, według fig. 2, przez co zmniejsza się wysokość przyrządu.

Surowiec (węgiel, minerały) z kilku źłóbów jest doprowadzany do wspólnego otworu wylotowego (patrz np. fig. 1), o większym wskutek tego przekroju, dzięki czemu i pomimo większej ilości doprowadzanego do wylotu materiału, zmniejsza się niebezpieczeństwo zatkania, co zwykle ma miejsce przy rozmaitej szybkości podnoszących się strumieni w oddzielnych osadnikach i przy oddzielnych otworach wylotowych, gdy, np., osadnik prądowy posiada szybkość strumienia wody równą prawie zeru, lub ujemną. Również wspólny otwór wylotowy może być stosunkowo mały tak, że unika się przechodzenia wody z jednego przyrządu do drugiego. Wskutek stałości poziomu wspólnej komory wodnej osiąga się to, że regulowanie lub

całkowite otwarcie osadnika prądowego nie przeszkadza działaniu drugich przyrządów. To utrzymywanie jednakowego poziomu może być osiągnięte zapomocą znanych środków, np., przez zawór pływakowy (patrz fig. 3), działający w zbiorniku wodnym, łączącym się z komorą wodną.

Odgąłęzienie C rury, łączącej jeden osadnik prądowy z komorą o stałym poziomie (patrz fig. 3), i którego wysokość przekracza stałą wysokość wody we wspólnej komorze, umożliwia pobieranie prób odprowadzanego surowca.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zespół osadników prądowych z przyrządami o podnoszącym się strumieniu, przyłączonemi w szereg do jednego źródła, tem znamienny, że upusty, dla surowca (węgla, minerałów i t. p.), wszystkich przyrządów wychodzą do wspólnej komory, z której surowiec jest usuwany w znany sposób.

2. Sposób wykonania prądowego urządzenia osadowego, według zastrz. 1, tem znamienny, że upusty surowca w oddzielnych przyrządach znajdują się na różnych wysokościach.

Antoine France i Paul Habets.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

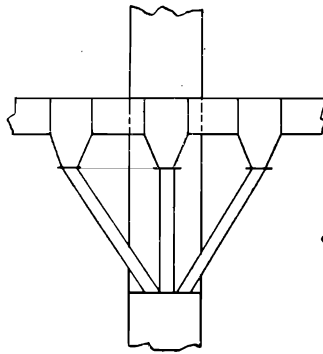

Fig. 2.

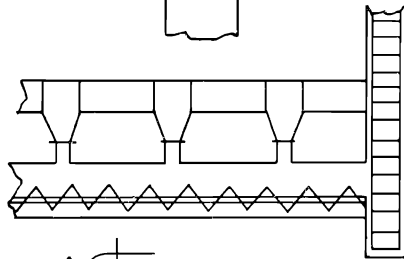

Fig. 3.

